

पतत्त्वक geht vielleicht auf तत्त्व् zurück wie अपतानक auf तन्. — 2) f. तत्त्विका (von तत्त्वे) *Cocculus cordifolius DC.* AK. 2, 4, 2, 1.

तत्त्वाष्ट्र n. = ततुकाष्ट *Tanik.* 2, 10, 11.

तत्त्वकामुदी (त० + कौ०) f. Titel eines Werkes: °कार् Verz. d. Oxf. H. 95, a.

तत्त्वगन्धर्व (त० + ग०) desgl. ebend. 104, a; vgl. गान्धर्व 103, b.

तत्त्वगर्भ त० + गर्भ desgl. ebend.

तत्त्वचूडामणि (त० + चू०) desgl. ebend. 93, a.

तत्त्वणा (von तत्त्वे) n. die Aufrechterhaltung von Zucht und Ordnung,

Regiment: न ज्ञावत्यधनः पापः कुतः पापस्य तत्त्वणम् MBn. 5, 375.

तत्त्वता (von तत्त्वे) f. *Einordnung in ein Ganzes (System):* पूर्णश्च पठ्कृत्स्तत्त्वामेव गच्छति *Ācū. Ča.* 11, 1. Nach Wils. und CKDa. die Gültigkeit einer Handlung für mehrere Zwecke (vgl. तत्त्व 1, h).

तत्त्वप्रदीप (तत्त्व + प्र०) m. Titel eines Commentars zum Dhātupāṭha

COLEBR. Misc. Ess. II, 43. West. in der Einl. zum Dhātup. II.

तत्त्वभेद (त० + भेद) Titel eines Tantra Verz. d. Oxf. H. 109, a.

तत्त्वय (denom. von तत्त्वे) 1) in einer bestimmten Ordnung folgen lassen, — ausführen: योगतत्त्वैरुपक्रमेत्। पैन तत्त्वपतत्त्वं वृत्तिः स्यात्तत्त्वाद्यरेत्॥ MBn. 12, 78। 4. मत्तिभिस्तत्त्वित्वेऽकमलतत्त्वादिरितितम् KATUB. 23, 63. — 2) in Zucht und Ordnung halten: प्रजाः प्रजाः स्वा इव तत्त्वयित्वा (राजा) Čak. 102, v. l. für सात्त्वयित्वा. प्रियं सर्वे करिष्यामो राजा: किंकर्याणायः। न चास्य शङ्कुम स्थातुं प्रिये सर्वे च्यत्तित्वाः (अतन्त्रिताः?)॥ MBn. 3, 303. med. die Familie unterhalten Dhātup. 33, 5. — Vgl. तत्त्वित.

तत्त्वराज (त० + राज) m. Titel eines Werkes Verz. d. Oxf. H. 95, a.

108, b.

तत्त्ववाप (तत्त्व + वाप) 1) m. Weber. — 2) m. n. das Weben ČABDAR. im CKDa. — Vgl. तत्त्ववाय und das folgende Wort, welches die richtige Form ist.

तत्त्ववाय (तत्त्व + वाय) m. 1) Weber H. 913. COLEBR. Misc. Ess. II, 180. 181. 183. R. GOER. 2, 90, 15. — 2) Spinne H. 1210. SVĀMIN zu AK. CKDa. — Vgl. तत्त्ववाय.

तत्त्वसार (तत्त्व + सार) m. die Essenz der Tantra (तत्त्व 1, g, β), Titel einer Compilation MACK. Coll. I, 136. Verz. d. B. H. No. 1333. Verz. d. Oxf. H. No. 149. S. 104, a; vgl. u. गालिनी. व्याख्यान MACK. Coll. I, 140.

तत्त्वहृष्टय त० + हृ०) n. Titel eines Werkes Verz. d. Oxf. H. 95, a.

तत्त्वा f. falsche Form für तन्त्रा Suča. 2, 408, 19. 428, 17. Vgl. तत्त्वि, तत्त्वित, तत्त्विता, तत्त्विता, तत्त्विता.

तत्त्वार्दिन् (von तत्त्वे) adj. ein Gewebe aufziehend, von der Sonne (nach MAHIBH.) VS. 38, 12.

तत्त्वि f. 1) Nebenform von तत्त्वी; s. u. तत्त्वी, c. — 2) falsche Form für तन्त्रि: व्यपेततत्त्विर्धर्मात्मा शत्त्वा सत्पथमाश्रितः MBn. 13, 6538.

तत्त्विता m. N. pr. eines Sohnes des Kanavaka HARI. LANGL. I, 162; die Calc. Ausg.: तन्त्रिजः.

तत्त्वित adj. falsche Form für तन्त्रितः धार्मिको नित्यभक्तश्च पितुर्नित्य-पतत्तिः MBn. 12, 127। 13. पुक्तेनातत्त्वितेन 13, 7538. तत्त्वत्त्वयमतत्त्वितः 13, 286. MIAK. P. 34, 92.

तत्त्विता f. falsche Form für तन्त्रिताः अविवेकस्तथा मोहः प्रमादः स्व-प्रतत्तिः (sic) MBn. 12, 7958. तथैव ती मुसंत्रस्तौ दृष्मागततत्त्वितौ। दृष्मा

III. Theil.

तयोः परं प्रीतिं विस्मयं परमं गतो ॥ 4997.

तत्त्विन् (von तत्त्वे Heer) m. Soldat Rāga-Tar. 5, 248. 249. 254. 259. 264. 279. 288. 292. 308. 330. 334. 336. 339. 6, 182.

तत्त्विपाल m. 1) ein angenommener N. Sabadeva's MBn. 4, 68. तत्त्विपाल 289. — 2) N. pr. eines Sohnes des Kanavaka HARI. LANGL. I, 162; die Calc. Ausg.: तन्त्रिपाल.

तत्त्विपालक m. Bein. Āgajadratha's ČABDAM. im CKDa.

तत्त्विष्ठाक m. N. pr. eines Mannes Rāga-Tar. 8, 2209.

तत्त्वी s. u. तत्त्वे.

तत्त्विमुख (त० + मुख) m. eine best. Stellung der Hand Verz. d. Oxf. H. 86, a, 31.

तत्त्वय (तत्तु + अप्र) n. Fadenende; davon adj. तत्त्वप्रौय gaṇa गहादि zu P. 4, 2, 138.

तन्यी indecl. gaṇa उर्ध्वादि zu P. 4, 4, 61.

तन्दू, तन्दते nachlassen, ermatten: प्र पूज्ञस्तुविजातस्य शस्यते म-हित्वमेत्य त्रिवसु न तन्दते स्तोत्रमेत्य न तन्दते RV. 4, 138, t. Hierher ist wohl auch die mit Anklang an तन्दू gebildete Form 3. sg. तन्दत् zu ziehen in der Stelle: न मा तम्ब्र श्रमवात तन्दत् वैचाम् मा मुनेतत्तेति सोमम् RV. 2, 30, 7; die Construction ist als unpersönlich anzusehen wie *taedet me*, nach Śāś. *lässig machen.* Der Sautra-Wurzel तन्द् werden die Bedd. मोहः und अवसाद् zugetheilt.

1. तन्दू (von तन्दू) 1) adj. matt, träge; vgl. तन्दूप्. — 2) f. तन्द्रा Mattigkeit, Trägheit, Erschaffung, Abspannung H. 313. 315. Suča. 4, 13, 8. 50, 1. 282, 1. 2, 140, 21. 402, 7. JAGN. 3, 158. MBn. 3, 3008. 14, 874. R. 2, 56, 3. HIT. 1, 29. BAIG. P. 8, 22, 32. सतन्द्रा adj. KAUAP. 29. Vgl. ग्रन्त्व, तत्त्वा.

2. तन्दू (von तन्दू) n. Reihe (nach ČAT. Ba. 8, 5, 3, 6) VS. 15, 5. — Vgl. die umgekehrten Vertauschungen तन्दित, तत्त्वित, तत्त्विता.

तन्दूप् (von 1. तन्दू), तन्दूपते matt werden: सूर्यस्य पश्य श्रेमाणो यो न तन्दूपते (तन्द्रायते ČĀRKA) घटन् AIT. Ba. 7, 15.

तन्दूपुँ (von तन्दूप्) adj. lässig, träge: मो षु ब्रृह्मेव तन्दूपुर्मुखो वाजानो पते RV. 8, 81, 30.

तन्दूवाय m. falsche Form für तत्त्ववाय RĀJAM. zu AK. CKDa.

तन्दूप् s. u. तन्दूप्.

तन्दूत्तुँ (von तन्दू) adj. P. 3, 2, 158. matt, schlafrig ČĀTĀDH. im CKDa. Suča. 2, 403, 4.

तन्दिन् = तन्द्रा Uṇ. 4, 67. H. 313, Sch. सृष्टा भूतपिशाचांश्च भगवानात्म-तन्दिना (also nicht f.) BAIG. P. 3, 20, 40. जिततन्दिनः adj. MBn. 12, 2066. नित्यतन्दिनः R. 2, 1, 18; vgl. u. ग्रन्त्वतन्दिन्. Gewöhnlich तन्दी f., nom. तन्दी-स् H. 313, Sch. AV. 8, 8, 9, 11, 8, 19. MBn. 3, 11877. 12, 8880. nom. तन्दी AK. 1, 1, 2, 37. 3, 4, 178. H. an. 2, 426. MED. r. 42. UÉÉVAL. zu UNĀDIS. 4, 66. MBn. 3, 11239. 11258. 13, 172. तन्दीम् 3, 17045. 5, 649. BAIG. P. 3, 9, 29. तुधा च तन्द्या विपवतां गतः R. GOER. 2, 80, 24. गततन्दीक्षामै MBn. 3, 16471. R. 4, 44, 104. संवाधतन्द्यः AV. 10, 2, 9. Am Ende eines adj. comp. जिततन्दीः MBn. 1, 4474. ग्रन्त्वतन्दीः 3, 12585. गततन्दीः 12, 7412. सा व्यपनीततन्दी R. 5, 28, 18.

तन्दिनः (त० + इ) m. N. pr. eines Sohnes des Kanavaka HARI. 1942. Vgl. तत्त्वित.